

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.l.], 1570

VD16 W 1048

Homilia LXXI. Et post dies sex assumit Iesus Petrum & Iacobum & Ioannem, & subducit eos in montem excelsum priuatim solos: & transformatus fuit coram illis, & uestimenta eius facta sunt coruscantia, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

proinde nec mundum hunc nec opes, imò nec vitam nostram illi antepoamus: semper ~~vero~~ ad mortem preparamur, ut quandocumq; ille veniat, ipsius conspectum ferre possimus. Ipsa debetur benedictio, honor, gloria & potestas in æternum. Amen.

CAPUT IX.

ET post dies sex assumit Iesus Petrum & Iacobum & Ioannem, & subducit eos in montem excelsum priuatim solos: & transformatus fuit coram illis, & uestimenta eius facta sunt coruscantia, candida ualde ut nix, qualia non potest fullo super terram dealbare. Et uisus est eis Elias cum Mose, qui colloquebantur cum Iesu. Tunc respondens Petrus, dicit Iesu: Rabbi, bonum est nos hic esse, faciamus igitur tabernacula tria, tibi unum & Mose unum, & Eliæ unum. Non enim sciebat quid loqueretur: erant enim exterriti.

IN Dominis noster Iesus Christus uniuersalem recte & beatè uiuendi regulam præscripsit, qua ab vno quouis homine carnis & ingenite nature abnegationem, patientiam in cruce & cum fide coniunctam exempli sui imitationem requirit: mox grauissimas rationes subiicit, quibus præsentis vite cupiditatem, diuitiarum illecebras & huius mundi studium reprimere uoluit, quæ tria maxime obstant, quò minus ab illo præscriptam regulam sectemur. Fuit inter has præcipua, nouissimi aduentus sui ad iudicium denuntiatio, in quo se nequaquam pro suis habiturum minatur eos, quos coram mundo hoc adultero & omnibus modis corruptissimo, sui & Euangelij sui puerit. Quia uerò impij, quacumque de futuro seculo dicuntur, negare solent, & ipse non ignoraret, nouissimis temporibus paucissimos fore, qui mundum hunc interituum, & ipsius iudicio homines omnes sistendos esse credant: simul regni sui celestis & nouissimi sui aduentus spectant quoddam & gustum nonnullis promiserat. Et hunc in præseni transformationis sue historia exhibet, quam à tribus Euangelistis spiritus sanctus diligentissime describi uoluit, eo quòd multa illi insunt, quorum cognitio consolationi simul & institutioni nostre plurimum seruit. Ante omnia uerò præcipuum illius scopum obseruare oportet, qui duplex est. Primò enim ostendit, quomodo olim ad iudicium uenturus sit Christus, & que nam futura sit cum regni ipsius cum omnium piorum in celis conditio. Quia enim nos corpori Christi glorioso similes fore Paulus testatur, tales omnino erimus, qualem hic se se discipulis conspiciendum exhibuit. Deinde perspicue docet, Iesum hunc reuera esse promissum illum Saluatorem, quem regno suo instaurando Deus ab æterno prædestinavit, & quem omnes eos amplecti oporteat, qui regni illius ciues fieri uelint. Ad primum ea pertinent, quæ modo prælecta sunt, & que diligentem omnium circumstantiarum descriptionem complectuntur.

Primum tempus notatur, & post sex dies, ex quo ista promiserat, hæc facta esse dicuntur. Lucas ostidini meminisse, nec tamen à Marco & Mattheo dissentit. Hi enim dies intermedios tantum numerant. Ille uerò duos quoque extremos adiecit, primum scilicet, quo ista Christus promissit, & illum ipsum, quo transformatus est. Facit autem hæc temporis notatio ad Christi fidem declarandam, qui cum ipsa sit ueritas, promissis suis nunquam deest, nec etiam illa diuini differe, quàm nobis conducere nouit. Quare hoc & eius generis alia exempla ad omnes illius promissiones extendere debemus, ut fidei nostre confirmandæ seruiant, & fluctuantes nos in obedientie officio continent.

Secundo persone nominantur, quas huius rei spectatores esse uoluit. Sunt autem tres numero, Petrus, Iacobus & Ioannes, quos alibi quoq; sibi præ cæteris familiariores habuit. Nò ijdem supra quos, cum Iairi filiam suscitaret, ipsi præsto fuerunt. Et ad Oliueti montem coram his ipsis extremam suam infirmitatem testatus est. Tres uerò adhibuisse uidetur, ut sufficiens de his testimonium possent reddere, Notum est enim illud in Lege: In ore duorum aut trium testium stabit omne uerbum.

Argumentum eius presentis loci.

Matth. 17. Luce 9.

Philip. 3.

i. Tempus.

ii. Testes. Marc. 5. Matth. 16.

Deut. 19. Ioan. 8.

2. Timoth. 2. Interim admonemur hoc exemplo, magna esse inter electos donorum discrimina, adeo ut alij alijs præsent, & excellentiores habeantur. Et ut in magna domo varia vasa sunt, nec idem pretium est eorum quoque quæ ad honorem seruiunt: Ita pro functionum diuersitate Deus suos vel pluribus vel paucioribus donis instruit. Huius meminisse debent, qui rerum gubernaculis præsumunt, ne temere quibusuis cuius committant, sed donorum rationem habeant. Et qui se pro alijs instructos esse, & præmissis grauioribus negotijs adhiberi vident, non insolentius agant, sed cogitent, se à Deo acceptis, quæ præmissa habent, cui olim rationem reddent. Rursum qui se minus habere intelligunt, non ideo vel de Deo pericia desperent, vel fratribus suas illas prærogatiuas inuideant, sed Apostolos imitentur, qui cum pro hoste sibi in multis præferri viderent, minime tamen aduersus Christum murmurant, nec quæquam illis inuidiose exprobrant. Quod ipsum si hodie omnes obseruari, et ipsi donis suis rectius uterentur, & minus simulatum atq; contentionum esset in ecclesijs.

III. Locis. Tertiò locus quoq; notatur, quando Christus discipulos hos in montem excelsum subdaxisset, dicitur, quem Hieronymus Thabor vocat. At illud Christo solenne fuisse videtur, ut de rebus magnæ acturus, montes ascenderit. Ex monte enim nobilem illam concionem habuit, quam Mattheus prælixè describit. In monte illum orasse frequenter legimus. Et mortem aditurus ad Olivæ montem preces fundit, & ex eodem postea celos conscendit. Ita verò docet, nos si quid rei sacra tractare libet, animos & cogitationes nostras à terrenis in altis subuehere nec humanis rationibus acquiescere habere. Vt enim caro spiritus mysteria non percipit, ita eidem aduersari solet. Quare nos, quo ad hæc dictata audimus, in celestium cognitionem peruenire impossibile est. Et huc facit, quod Lucas ait, ut primum eò peruenit, orauisse scribit, ut illum non tam corpore quam animo in altum conuersum ostendat. Constat enim oratione mentes nostras ad Deum attolli, ut cum eo colloquantur de rebus nobis maxime cordi sunt. Et sanè ut omnia alia diuinitus peti debent, ita cunctis precibus præcipue est ijs, qui vel Christianam in regno suo clarificati mysteria intelligere, vel futuræ clarificationis sortes fieri cupiunt.

III. Modus clarificationis. Porro huius quarto loco clarificationem ipsam Marcus subiicit. Et primò quidem in genere complectens ait: Transformatus fuit coram illis. Deinde mox illud ipsum plenus expatit, dicens: Et vestimenta eius facta sunt corruſcancia, candida valde ut nix, qualia non potest fuls fulsere terram dealbare. Mattheus verò faciem quoq; meminit, quam Solis instar splenduisse scribit. Similiter et cum Christo visuntur Elias & Moyses, quos ipse excessum illi exposuisse Lucas ait, quæ Hierosolymis completurus erat. Commodè verò de hoc sermone faciunt, cum paulò ante illud mentione Petrus tam grauius offensus esset. Hinc enim discebat, idem olim in lege iurari, & prophetis prædictum fuisse, quorum omnium personam duo isti modo sustinebant. Sed diligenter hanc tractatio ad secundum huius historie scopum pertinet, de quo in sequenti sermone dicetur. Nihil excutienda veniant.

Quomodo Christus ad iudicium uenturus sit. Primum, ut Christus nouissimo die ad iudicium uenturus sit. Veniet autem idem ille Deus, qui ex Maria virgine homo factus est, & illo ipso corpore ueniet, quod ex Maria assumptum, in quo cum hominibus in terris uersatus est. Nec audiendi sunt, qui illum in celis agentem carnis uenturam deposuisse, & humanam naturam à diuina absorptam esse docent. Supra enim promissum discipulis, quòd talem uisuri essent, qualis in suo regno & gloria uenturus est. Viderunt autem uenturum hominem, qui nec faciem nec alia membra deposuit, sed nouo splendore & celesti gloria corpore simul totum illustrauit. Quid? annon Daniel quoq; extremi iudicij cyrum in spiritu prævidens, huius hominis se uidisse testatur? Et ipse Christus de nouissimo suo aduentu differens, frequenter huiusmodi uocabulum usurpat. Videbunt (inquit) filium hominis uenientem in nubibus caeli. Item, cum uenerit filius hominis in gloria sua, &c. Et rursum: Filius hominis cum uenerit, an repererat eum fidem in terra? Taceo infinita eius generis testimonia, quæ ex prophetarum & Apostolorum scripturis colligi poterant. Quare firmiter credendum est, eo ipso corpore uenturum Christum, in quo præter acerbam mortem sustinuit. At illud ipsum, etsi substantiam non exuerit, clarificatum tamen carnis exuerit, quæ nostris corporibus ex peccato inhaerent, & quæ olim in Christi corpore cum habebant, eò quòd nostra peccata in se receperunt. Et huc facit illud Augustini, quòd in Epistola ad Dardanum habetur: Sic uenturus est illa angelica uoce testans: quem admodum ire uisus est in celis.

in celum, id est, in eadem carnis forma atq; substantia, cui profectio immortalitatem dedit, naturam non abstulit. Gloriosus ergo veniet & diuina maiestate plenus, quae ut pijs & electis gaudium pariet incredibile, ita impijs terrorem asseret, quando mox propriae conscientiae testimonio conuicti, horrendam aeternae damnationis supplicium sibi imminere sentient. Sunt haec in scripturis passim exposita, & frequenter occurrunt, quare illis in praesenti diutius immorari minimè opus est. Illius modò meminerimus, quod ut consolationi plurimum ista seruiunt in aduersis, ita eorundem meditatione nosmetipsos in officio continere debemus, ne vel opum vel voluptatum cupiditate, aut mundi studio abirepti, ea committamus, quae illum diem nobis terribilem reddant, quem pijs diem redemptionis fore Christus pollicetur. Vide Luc. 12. 1. Thess. 4. Apoc. 21. & c.

Alterum verò hic considerandum venit, quae nostra in resurrectione & regno caelorum conditio Quae nostra futura sit. Nam ut supra ex Paulo annotauimus, Christus mortalia nostra corpora suo corpori gloriae sit in resurrectione conditio. rursus conformia reddet. Ergo iisdem corporibus resurgemus, quae modo gestamus, & in quibus moriamur. Exigit hoc Dei iustitia, ut ea corpora remunerationem habeant, quae pro ipsius gloria certauerunt. Vt verò solida sit illa remuneratio, per clarificationem tollentur infirmitates & vitia, quibus corpora nostra, quoad huc viuimus, infestari & deformari solent, quae de re multis Paulus in priori ad Corinthios disserit. Et Daniel de beatorum gloria in resurrectione loquens ait: Doctores splendebunt ut splendor firmamenti: & qui multos ad iustitiam adducunt, ut stellae in sempiternum. Resuscitatio verò omnia ea contingunt, quae hic in Apostolis adumbrantur. Vident illi faciem Christi splendens, & inde incredibilem voluptatem percipiunt, quae illos omnium, quae in terris habebant, obliuisci faciunt, sicuti ex Petri verbis coniecere licet: Ita & nos in Dei facie, quem tunc (teste Apostolo) coram visuri sumus, laetiae gaudiorum fruemur, nec ulla amplius restabit eorum memoria, quae vel desiderium terrenarum rerum, vel dolorem & molestiam nobis conciliare possit. Deinde cum Christi simul Eliam & Moysen vident Apostoli, quos etiam agnoscut, licet nunquam ante abs se visos. Adumbrat hic conuersatio, quam cum beatis omnibus iucundissimam habebimus. Venient enim ad Orientem & ab Occidente (inquit alibi Christus) & accumbent in caelis cum Abrahamo, Isaac & Iacobo. Et sicut discipuli caelestis gloriae afflatu insituri, Eliam & Moysen primo statim intuitu inuoluerere poterunt: Ita nos quoque sanctos omnes agnoscemus, quot quot à prima rerum origine in hunc vsque diem vixere, & quot quot deinceps vsq; ad nouissimum Christi aduentum victuri sunt. Agnoscemus etiam nostros omnes, quorum conuersatio nobis in hoc seculo pie viuentibus iucunda fuit. Nec id mirum videri debet, quando scimus Adamum patrem nostrum Euam suam, quae ipso dormiente còdita fuerat, illico agnosuisse, quod caro esset ex carne sua, & os ex ossibus suis. Quod si ea fuit hominis nondum lapsi, at tamen in terris agentis, cognitio, annon maiorem illis obuenturam putabimus, qui in caelis omni ex parte perfecti erunt? Ita verò agnoscemus nostros, ut nulla simul subeat animos nostros offensionum memoria, nec ullus affectus carnalis interueniat, sicuti Christus aduersus Sadauceos de caelium statu disferens iuculenter docet. Ideò de patrum veterum obitu scriptura loquens, illos ad maiores sine populos suos collectos fuisse dicit. Et hic facit, quòd in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Restat ut videamus, quomodo hoc caelestis regni gustu discipuli affecti fuerint. Petrum quidem V. Quomodo discipuli affecti sunt. a delatavit, ut cum Moysen & Eliam (sicut Lucas scribit) discedere videret, exclamaret: Rabbi,

quod in epistola ad Hebraeos accedere dicimur, imò iam accessisse, ad ciuitatem Dei viuentis, ad Hierusalem caelestem, & ad innumerabilem angelorum cœtum, & ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, & ad iudicem vniuersorum Deum, & ad spiritus iustorum perfectorum, & ad noui testamenti conciliatorem Iesum Christum, & c. Horum consideratio ut animos incredibili caelestis illius patriae desiderio inflammat: ita aduersus mortis terrores efficacissime consolatur, adeòq; nobis iucunda reddit, quae cum, ad nostrum è terris in caelos transitum faciunt: facit item ut nostrorum obitu minus consternemur, quando certum est, illos in caelum nos praecedere, ubi illos paulò post reperituri sumus, & ibidem cum illis aeternum viuemus. E contra de impiorum conditione miserrima hinc iudicare discimus, qui corporibus suis non quidem clarificabuntur ad gloriam, sed immortalitate donabuntur ad poenam, & ubi magno cum dolore eos in gloria viderint, quos ipsi in terris persecuti sunt, tandem aeternum cruciantur elegabuntur in eum ignem, qui paratus est Diabolo & angelis eius.

Quae nostra futura sit in resurrectione conditio.

1. Corinth. 13. Daniel. 12.

1. Corinth. 13. Psal. 16.

Matth. 8.

Gen. 2.

Matth. 12. Gen. 25. 33. 49.

Hebr. 12.

Sap. 4. 5.

V. Quomodo discipuli affecti sunt.

Rabbi,

3

bonum est nos hic esse, faciamus hic tria tabernacula, &c. At de eodem dicitur, quid quid dicitur ignorari, & quod omnes simul errore & stupore, ceu somno, aggravati fuerint. A ceteris hoc illud quod in carne adhuc infirma & mortali agerent, nobis vero post nostrorum corporum clarificationem nihil tale metuendum erit. Elucet autem hic infirmitas nostra qua celestis gloria aspectum suum non recipit, cuius multa in sacris literis exempla habemus. Iacob patriarcha ex angeli conspectu in terram rediit. Moysi Dei faciem videre cupienti respondetur: Non videbit me homo, & viuet. Semper propter caritatem, ne Deus cum ipsis loqui pergeret. Danielem quoque in visionibus concidisse legimus, quod ipsum postea Ioanni Apostolo in Patmo contigit. Zacharias vero Ioannis Baptistae pater, cum angelum vidisset, obmutuit. Seruiant hac institutioni, ne alium sapiamus, & simul illorum arrogantiam suspectam habeamus, qui angelorum apparitionibus & visionibus impudenter gloriantur. Et hac quidem de prima huius historie parte, & primo illius vsu dicta sint. Agnoscamus in his Dei beatitudinem, qui vt nos per filij sui meritum celestis regni heredes fecit, ita eiusdem gloria nobis in eadem illo reuelare dignatus est. & huius spe inflammati, terrena relinquamus, & constanti fide per vitam vitam discrimina ad celestis patrie hereditatem contendamus, vbi cum Christo Iesu Dei filio regnabit, & vnico saluatore eternum viuere dabitur; cui debetur benedictio, honor gloria & potestas eternum. Amen.

H O M I L I A LXXII.

Et facta est nubes, quae obumbravit illos, uenitque uox e nube, dicens: Iste est filius ille meus dilectus, ipsum audite. Et repente cum circumspexissent, non amplius uiderunt quenquam, sed solum Iesum esse secum.

Argumentum
& usus presentis
loci.

Duplex presentis historie scopus & vsus est. Primum enim docet, quemodo Christus Iesus ad iudicium venturus, quaeque in resurrectione et regno celestis priorum conditio futura sit. Secundo Iesum hunc, qui ex Maria virgine homo natus est, simul Dei filium, & olim promissam hominibus salutarem esse testatur, cui omnes eos consecratos esse & obedire oporteat, qui salutem cupiunt. De priori nuper diximus, quantum per Dei gratiam datum fuit. Quare de posteriori modo agemus, cuius tractatio & cognitio vt nobis salutaris & necessaria est, ita fidem meretur certis & minime fluctuantem, cum non hominis alicuius aut angeli testimonium, sed ipsius Dei patricium proponatur, qui celesti voce docet, quid de filio suo Iesu Christo teneri & credi debeamus. In primis uerbis vniuersam fidei & salutis nostrae rationem ita complectitur, vt illa sola ad omnia huius seculi de fide & religione controuersias dirimendas sufficere possint. Quare utilissimum fuerit huiusmodi la ex ordine considerare.

Author oraculi
Deus.

Primum author oraculi, Deus pater, certis quibusdam indicijs denotatur. Nam nubes lucida discipulos obumbrat, & ex nube illa vox auditur. At nubes diuinae praesentiae signa esse scriptura abunde constat. In nube enim Israelitarum castra prauiuit, cum ex Aegypto liberatos per mare rubrum & desertum duceret. Nubes quoque tabernaculum operiebat, quando responsa Deo dabatur. Milititer nube templum replebatur, cum illud diuinis cultibus Solomon dedicaret. Nubes denique David vehiculum esse Dauid ait: nimirum quod illis suam praesentiam & virtutem nobis declarat. Cum ergo hic quoque, nubes montem simul & discipulos obumbrarit, & ex illa ipsa nube vox prodierit, Deum huius vocem fuisse, minime dubium est. Et cum alibi caliginis & nubium aeriarum mentionem faciat scriptura, quae horrore plena Dei irati maiestatem denotant, hic lucida nubes cernitur, quae & praesentiae clarificationis Christi negotio probe conuenit, & de Dei favore luculenter testatur, qui (vt postquam diem) nobis in Christo reconciliatus est. Debent autem ista oraculi huius auctoritatem & fidem commendare, ne Dei patris de filio testimonium aliqua ex parte in dubium vocemus. Si enim hominum testimonium recipimus (vt Ioannes ait) maius vtrique & ponderosius censeari debet Dei testimonium, quod tanta cum grauitate & gloria filio suo reddidit.

Vnde petendum
oraculum.

Ceterum priusquam ad huius testimonij sive oraculi explicationem descendamus, vnde illud desumptum sit, videre oportet. Ex scripturis nimirum veteris testamenti, in quibus singula illius potest